

Det, han væsentlig andrager om, er, at Tilskuddet vedblivende maa faa samme Størrelse det kommende Aar, saa at han kan faa de Dispositioner førte ud i Livet, som han har truffet.

Det er heller ikke saaledes, at det alene er et Bladforetagende, her er Tale om; saa vidt jeg kan skønne, er det noget mere end et Bladforetagende. Naar vi se, at han f. Eks. har uddelt Redskaber, Træ, Saasæd m. v. — det anfører han i Andragendet, og der er ingen Grund til at tvivle derom —, at han har afholdt gratis Foredrag for Husmændene, at han har givet Vejledning i forskellige Retninger, at han har — som han ogsaa henviser til — i Fjor ladet en Medarbejder rejse ud til 6 Forsøgsstationer, som dette Blad har i Jylland, paa Fyn, Sjælland og Bornholm, for at undersøge Forsøg, der ere skete paa disse Stationer, og at nu det Materiale, som der er indsamlet, skulde bearbejdes, faar man i det hele taget Syn paa, at det ikke alene er et Bladforetagende, men at det bunder noget i praktiske Forsøg, at det er noget mere end et ganske almindeligt Bladforetagende. Ogsaa af den Grund synes jeg, at man godt kunde vikle dette af saa lempeligt som muligt.

Men i øvrigt giver jeg ganske Landbrugsministeren Ret i, at man mere og mere burde komme bort fra litterære Understøttelser, Understøttelser til Blade, Tidsskrifter o. s. v., men ogsaa der bør man afvikle dette lidt efter lidt og med godt Varsel trække Tilskuddet tilbage, saaledes at man ikke kommer for pludselig og volder uoverkommelige Vanskeligheder. Den ærede Landbrugsminister udtalte, at enten maatte Bladet bære sig, eller ogsaa maatte det være uden Betydning; og han motiverede meget dermed sit Forslag om at drage noget af Understøttelsen ind. Jeg vil ønske, at den højtærede Landbrugsminister vilde konferere med sin Kollega Justitsministeren om dette Forhold. Der staar Spalte op og Spalte ned paa Finansloven Masser af Tidsskrifter, der staa der Aar efter Aar og faa Tilskud Aar efter Aar, Tidsskrifter, som man godt kunde have Behov at anvende dette Ord paa, at enten skulde de bære sig, eller ogsaa maatte de være uden Betydning.

Jeg takker det ærede Medlem for Esbjerg for, at han støtter mig i dette Forslag, som jeg foreslaar henvist til Landbrugsministeren, og jeg anmoder Landbrugsministeren om at følge Henvisningen, saaledes at Oehlerich i det kommende Aar faar samme Understøttelse som hidtil, saa

vil man altid ad Aare kunne se, hvorledes man kan vikle Forholdet lempeligere af.

Reventlow: Ligesom det ærede Medlem, der nu satte sig, og som det ærede Medlem for Esbjerg (Bluhme) vil jeg ogsaa gerne udtale en Beklagelse over, at Andragende under Nr. 12 har faaet en saa uvillig Behandling fra Udvalgets Side. Det kan ikke nægtes, at alle vi, der have haft med Husmandssagen at gøre, maa anerkende det Arbejde, som Oehlerich i en lang Række af Aar har gjort til Fordel for Husmandsstanden. Han har arbejdet uegennyttigt for Husmandsstanden og Husmandsbrugene, og han har ogsaa i Virkeligheden gjort et stort Arbejde. Nu er han ved at blive gammel, og hans Kræfter strække ikke saa langt, som de have gjort hidtil, men derved er ogsaa Udsigten for ham til at bruge sine egne Kræfter svækket en Del, og han har allerede trukket Veksler paa dette Bidrag, som han havde haabet at faa i det Finansaar, vi nu komme ind i. Jeg beklager, at man ikke ønsker at yde ham saa meget, som han hidtil har faaet; jeg beklager det ikke saa meget, fordi han ikke kan taale, at der trækkes noget fra det Bidrag, han hidtil har faaet, men fordi det er sket saa pludselig; at han ikke har været forberedt derpaa. Jeg vil dog henstille, om det dog ikke var muligt, at han for dette Aar kunde faa Bidraget, naar Andragendet blev henvist til den højtærede Ministers velvillige Overvejelse. Ellers er Manden meget uheldigt stillet, og det forekommer mig ogsaa, at man gør ham nogen Uret ved at trække det saa pludselig bort uden foregaaende Varsel, idet jeg dog — ganske ligesom den sidste ærede Taler — tilføjer, at jeg i det hele taget gerne ser, at man — naar det gøres med tilstrækkeligt Hensyn — trækker Understøttelser tilbage, der ikke ere strengt taget nødvendige.

Ordføreren (Jens Busk): Jeg sagde jo, da jeg havde Ordet første Gang, at jeg ikke skulde udtale mig, før jeg havde hørt de ærede Forslagsstillere og den ærede Minister. Nu have vi hørt begge Parter og endogsaa to Medlemmer, der have anbefalet denne Sag. Det er en fuldstændig Misforstaaelse af den sidste ærede Taler, naar han beklagede, at Udvalget havde stillet sig uvilligt til denne Sag. Nej, jeg kan med Betænkningen i Haanden oplyse det ærede Medlem om, at vi have taget denne Sag saa velvilligt, at